ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Οι ζωές μας δεν είναι αναλώσιμες στον βωμό του κέρδους

ΑΝΤΑΡΣΥΑ

EMFI (πρώην ΕΒΓΑ), Σκλαβενίτης, Νεώριο Σύρου είναι μόνο μερικοί από τους τελευταίους χώρους δουλειάς που βάφτηκαν με εργατικό αίμα. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οργάνωση για την Υγεία και Ασφάλεια της Εργασίας (OSHA), **πριν ακόμη κλείσει το πρώτο τετράμηνο του 2023** συνολικά **57 εργάτες έχουν πέσει νεκροί** στο μεροκάματο, ανάμεσά τους και οι **11 εργαζόμενοι στους σιδηροδρόμους** που ταξίδευαν με τη μοιραία αμαξοστοιχία, και τους οποίους το υπουργείο Εργασίας δεν τους υπολογίζει στα εργατικά δυστυχήματα. Ενώ, συνολικά, το 2022 είχαμε αρνητικό ρεκόρ, με **102 νεκρούς εργάτες,** αριθμός **διπλάσιος από το 2019!**

Κλάδοι «δυναμικοί» όπως αυτός της βιομηχανίας τροφίμων, εταιρείες που εξαγοράστηκαν από «επενδυτές» όπως τα ναυπηγεία Σύρου, αποθήκες και κατασκευές που δίνουν «ώθηση» στην «ανάπτυξη» των κερδών, πρωταγωνιστούν στην εντατικοποίηση, τα 12ωρα εργασίας και τους θανάτους εργατών, στο βωμό του φονικού, όπως αποδεικνύεται, νόμου Χατζηδάκη για την περίφημη «διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου». Ο περίφημος νόμος 4801/2021 επιτρέπει έως και 3 ώρες υπερωρίας την ημέρα με φθηνότερη υπερωριακή αμοιβή, έως και 150 ώρες ετησίως, ενώ το όριο αυτό μπορεί να επεκταθεί με απόφαση του υπουργού Εργασίας! Δεν είναι τυχαίο ότι η Ελλάδα είναι μακράν η πρώτη χώρα στην ΕΕ με 13% των εργαζομένων της να χτυπούν 50ωρα (Eurostat).

Κρίσιμος επιβαρυντικός παράγοντας είναι οι ιδιωτικοποιήσεις και η κυριαρχία των “ιδιωτικοοικονομικών” κριτηρίων. Διώχνουν μόνιμο και εκπαιδευμένο προσωπικό και βάζουν μέσα τους εργολάβους. Δεν ξεχνάμε τη διάλυση του ΟΣΕ, αλλά και τα ΕΛΠΕ, την Cosco, τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ.

Συνένοχοι στο «έγκλημα» είναι και οι «ελεγκτικοί μηχανισμοί» του αστικού κράτους. Η Επιθεώρηση Εργασίας όντας διαλυμένη και αποψιλωμένη από προσωπικό, αφήνει ουσιαστικά

στο απυρόβλητο και ανεξέλεγκτους τους εργοδότες να αλωνίζουν με τα εργατικά δικαιώματα και να λαμβάνουν μέτρα... ασφάλειας μόνο για τα κέρδη τους.

Ενδεικτικό της αδιαφορίας κυβερνώντων και «αρμοδίων» της ΕΕ είναι ότι τόσο η ΕΛΣΤΑΤ όσο και η Eurostat καταγράφουν τα εργατικά ατυχήματα με δύο χρόνια καθυστέρηση και ο ΕΦΚΑ με τρία. Ενώ «αόρατοι» είναι φυσικά οι ανασφάλιστοι και αλλοδαποί εργαζόμενοι.

Όμως χιλιάδες είναι και οι θάνατοι από επαγγελματικές ασθένειες, καθώς σύμφωνα με την Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, προσεγγίζουν τις 3.000 ετησίως, χωρίς να καταγράφονται πουθενά, ούτε και να παρακολουθούνται από αρμόδιους φορείς. Ενώ το ΕΛΙΝΥΑΕ (Ελληνικό Ινστιτούτο εργασίας για την Υγεία και Ασφάλεια της Εργασίας), στο οποίο λειτουργούσε σχετικό εργαστήριο, έκλεισε πριν από 5 χρόνια.

Οι ευθύνες για τα εργοδοτικά εγκλήματα είναι βαριές για τις κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων, από ΝΔ και ΠΑΣΟΚ μέχρι ΣΥΡΙΖΑ. Διέλυσαν τον σταθερό εργάσιμο χρόνο και το 8ωρο, ελαστικοποίησαν τις εργασιακές σχέσεις, συγκάλυψαν τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες με τους νόμους που ψήφισαν, χτύπησαν την εργατική δράση και το δικαίωμα στην απεργία.

Μόνον οι αγώνες των εργαζομένων μπορούν να οδηγήσουν σε ριζική βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, με σταθερή και μόνιμη εργασιακή σχέση, κατάργηση υπερωριών που «κόβουν» θέσεις εργασίας και εντείνουν την εκμετάλλευση, επιβολή τακτικών συντηρήσεων στα μηχανήματα, και υπογραφή συλλογικών συμβάσεων με αυξήσεις στους μισθούς και ενιαίες-ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στηρίζει τους αγώνες και τα αιτήματα των εργαζομένων και του ταξικού εργατικού κινήματος προτάσσοντας την ανάγκη για δουλειά με ασφάλεια, ανθρώπινα μεροκάματα, μισθούς και συντάξεις, ριζική μείωση του ορίου συνταξιοδότησης και του ωραρίου εργασίας, κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο, κατάργηση του νόμου Χατζηδάκη και όλου του αντισυνδικαλιστικού νομοθετικού οπλοστασίου των κυβερνήσεων.